

Розділи 2-3

ДЕ ТИ ЗАПОДІВСЯ?

Наступного ранку я не вийшов із дому.

День по тому теж не виходив.

На третій день, зранку, я зізнався собі: на жаль, мій стан погіршився — тепер я вже **БОЯВСЯ** навіть виходити з дому!

Вранці четвертого дня **ЗАДЗВОНИВ** телефон.

Я промимрив у слухавку:

— Стілтон... Слухаю... Хто там?

Телефонувала моя сестра Тея, спеціальна кореспондентка моєї газети. Чи...

Стривайте, може, я ще не назвався? Бо я *Джеронімо Стілтон*, видавець, власник і керівник миша-

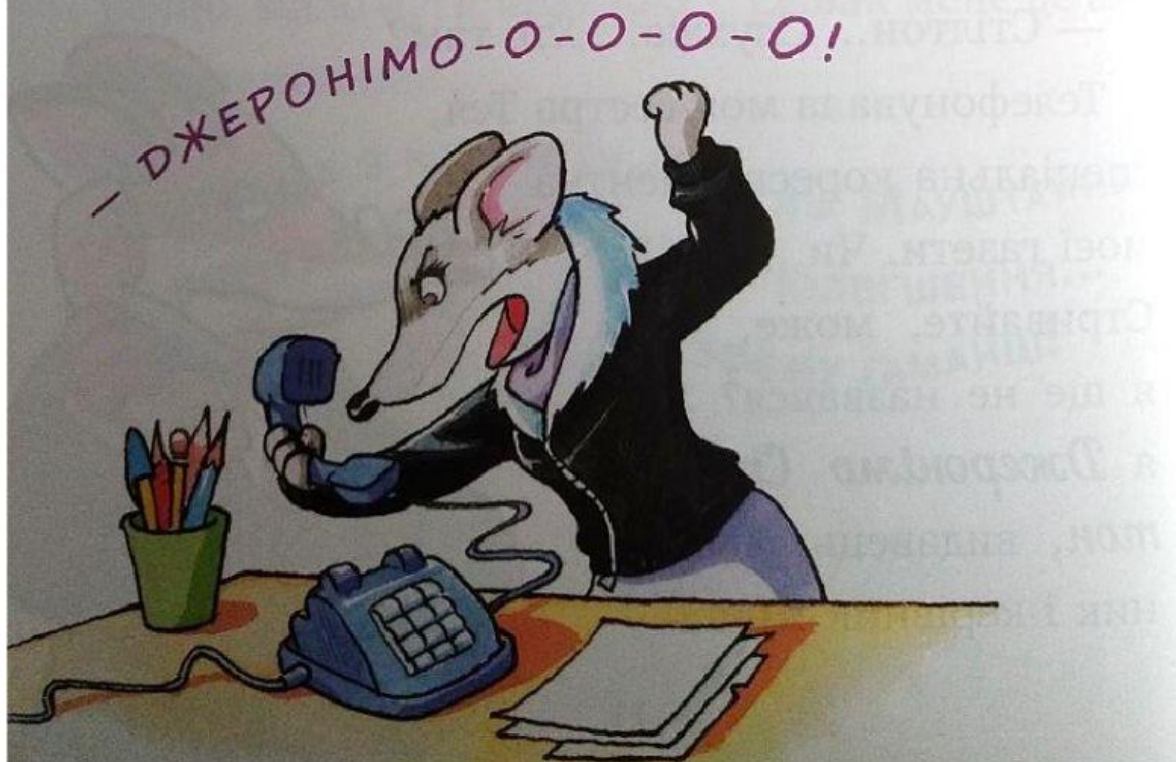
Де ти заповівся?

чої газети «Голос Гризуна» — найпопулярнішої на острові Ізола Маламиша!

— Джеронімо! **ДЕ ТИ ЗАПОВІВСЯ?** Я три дні поспіль не бачу тебе в редакції! — пищала Тея. — Чи ти забув, що маєш підписати три контракти, затвердити чотири обкладинки, дати п'ять інтерв'ю на телебаченні та провести шість пресконференцій *у пресклубі?* Відколи це ти дозволяєш собі такі позапланові канікули?

Я намагався виправдатися:

— Гм... отже... почувався не надто добре. Але завтра я прийду напевно...

І ВСЕ ЦЕ ЗА ПІВ ХВИЛИНИ!

Наступного дня я набрався мужности й змусив себе вийти з дому.

Я спустився сходами (про те, щоб спуститися ліфтом, навіть мови не було. **ЖАХ!**). Потім обережно відчинив двері на вулицю й вистромив назовні самого тільки носа... Я здригнувся від галасу й гуркоту вулиці. Тоді зібрав усю свою волю, глибоко вдихнув... і поставив лапу на тротуар.

Нічого не сталося. Почуваючись дещо впевненіше, я подумав:

«Ось! Я СПРОМІГСЯ ЗРОБИТИ ЦЕ!

Хтозна, чому я так боявся виходу з дому?»

Я рушив до кіоску, щоб купити газету.

- Що може з ним статися?

І ВСЕ ЦЕ

ЗА ПІВ ХВИЛИНИ!

- 1.** Я не встиг навіть переглянути новини...
- 2.** Горщик герані впав мені на голову з вікна п'ятого поверху!
- 3.** Я наштовхнувся на вуличний ліхтар!
- 4.** Я перечепився!
- 5.** Я ляпнувся пикою об асфальт!

6. Я не встиг підвестися, як таксі переїхало мені хвіст!

7. І відразу по тому голуб напаскудив мені просто на носа!

І все це

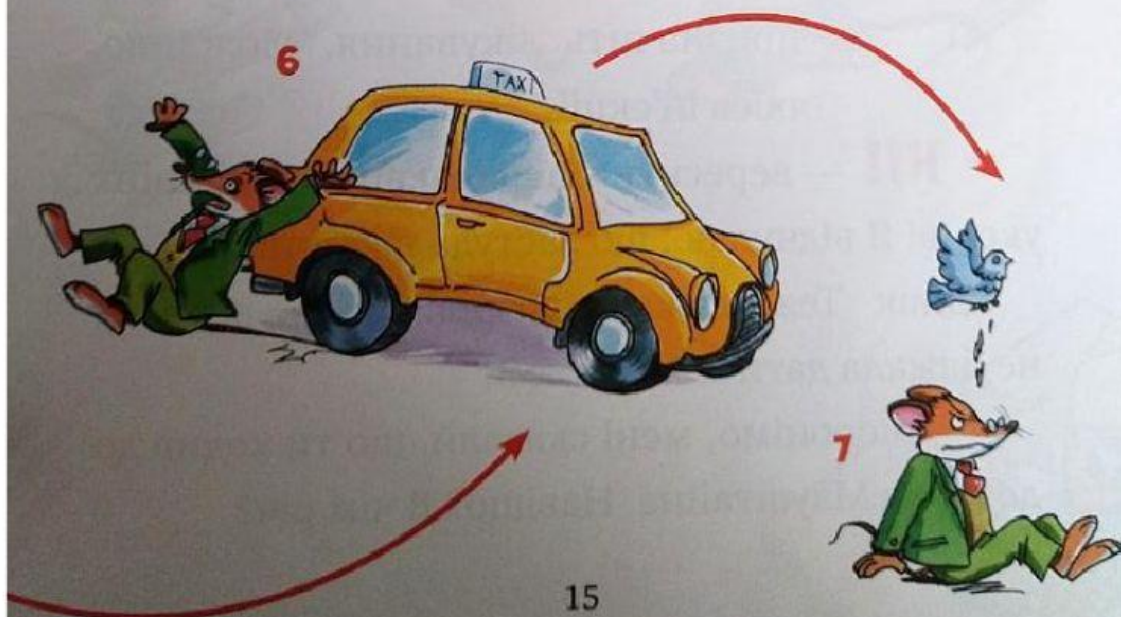
за пів хвилини!

Усе це відбулося приблизно впродовж тридцяти секунд.

— **Рятуйте!** — репетував я, впадаючи у відчай.

Я чимдуж помчав додому.

«Я таки мав слушність, вважаючи, що виходити з дому небезпечно! **ВКРАЙ НЕБЕЗПЕЧНО!** Я більше носа не потикатиму на вулицю!» — дійшов я висновку, замикаючи двері на замок, на тринадцять обертів.

- **Напиши, чого боїшся ти. Чи лякає тебе щось із того, чого боїться Джеронімо?**